

[Villy Søvnald]

med 40.000 børn på venteliste er diskussionen faktisk ikke om, hvilke aktiviteter vi skal afvikle for at sætte hjulene i sving, men lige præcis, hvordan vi klarer det samfundsmæssige problem, at det for hovedparten af befolkningen forekommer totalt absurd, at vi har 300.000 ledige, samtidig med at vi har en række uløste problemer i den offentlige sektor. Når vi så oven i købet på et område kan præstere det regnestykke, at den samfundsmæssige udgift ikke stiger, fordi det hul, der er mellem løn og dagpenge, dækkes så rigeligt af forældrebetalingen, vil jeg godt sige, at man skal have læst ideologi i mange år og ikke have haft berøring med virkeligheden, hvis man stadig vil fastholde det ideologiske princip, at 40.000 børn ikke må passes, og at det antal mennesker, der får arbejde, ikke må få det, selv om det ikke rykker ved den samfundsmæssige økonomi. Jeg vil godt spørge hr. Helge Sander: Virker disse oplysninger ikke så beroligende på Venstre, at der bliver én anfægtelse mindre?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Selv om jeg ikke er pædagog, kender jeg selvfølgelig godt disse tal og erkender også, at der ligger en stor opgave, men jeg vil fastholde, at der er ingen kommuner, der vil nyansætte folk på normale vilkår, når man har denne mulighed. Det var bare det, jeg gjorde opmærksom på, og det er et eksempel, der er aktuelt, og jeg synes, det er særdeles relevant, fordi hr. Villy Søvnald både sidder i en kommune og i Folketinget, hvor vi arbejder med disse problemer.

Det eneste, jeg forsøgte at belyse med det eksempel, jeg gav, og det gælder også for andre områder, var, at når man kan få den økonomi i ansættelsen af de ledige, ansætter man ikke ordinære pædagoger. Det var det, jeg søgte at belyse, og det vil jeg mene er korrekt.

Jes Lunde (SF):

Arbejdsløsheden i Danmark er nu oppe over 300.000, og det er ikke uden grund, at de fleste partier efterhånden har erkendt, at det er Danmarks største problem.

Arbejdsløsheden er en svøbe for den enkelte, der bliver ramt. Den giver et stort økonomisk tab, den er socialt ødelæggende, for den truer med at vælte den lediges tilværelse, både

fordi den kan tvinge mennesker fra hus og hjem, og også fordi man mister de kollegaer, som man er vant til at være sammen med, og i mange tilfælde er den også en meget hård psykisk belastning, fordi en arbejdsløs let føler sig kasseret, sat uden for, berøvet muligheden for at føle sig nyttig og muligheden for at yde en indsats i tilværelsen.

Der findes ingen undskyldninger for at acceptere arbejdsløsheden; den er udtryk for en umenneskelig politik. Derfor har det længe været SF's allervigtigste sag at få arbejdsløsheden afskaffet, og det er der mange veje til, f.eks. en erhvervspolitik, der kan skabe nye job i både den private og den offentlige sektor, løsning af de mange uløste offentlige serviceopgaver, større uddannelsesindsats, bedre fordeling af arbejdet, så vi lægger fritiden hos dem, der har behov for den, og ikke hos dem, der ikke ønsker at have den tvangsmæssigt døgnet rundt.

Det, vi i dag skal diskutere, er et hjørne af problemet, nemlig hvordan vi kan nedbringe arbejdsløsheden ved at give de ledige lov til at lave noget fornuftigt, mens de er på dagpenge eller bistandshjælp, og hvordan nogle af de kroner, der i øjeblikket bruges passivt, kan gives ud på en måde, så vi får løst nogle samfundsopgaver og skabt livsglæde. Det er i den forbindelse meget glædeligt, at der nu er bred politisk interesse for at gøre noget ved sagen, det har vi sandelig savnet meget længe.

Jeg vil ikke bruge min taletid på beklagelser, men komme til sagen. Efter SF's opfattelse er betingelsen for et godt resultat, at partierne også i praksis er villige til at se fordomsfrit på forslagene til, hvordan vi kan nedbringe ledigheden og benytte de mange ledige timer i samfundet konstruktivt. SF kan med det samme tilslutte sig De Radikales forslag om, at det skal være tilladt folk på dagpenge og kontanthjælp at udføre ulønnet arbejde for foreninger, organisationer m.v., der hovedsagelig betjener sig af frivillig, ulønnet arbejdskraft, og også at udføre ulønnet kunstnerisk virksomhed. Disse ideer ligger helt i tråd med SF's tanker på området, som man kan se i det beslutningsforslag, vi selv har til behandling i dag.

Vi ønsker at gå noget videre, så konkrete, veldefinerede, samfundsrelevante projekter efter kommunal godkendelse også kan berettigt til, at man bevarer dagpenge og kontanthjælp.